

Kahden konsertin lauantai

Lehtiniemen hienoon saliin oli järjestetty konsertti, jossa soittivat jousiorkesterit Keuruselän molemmista päistä. Mainio idea, jolle toivoisi jatkoa.

Timo Tuominen

toimitus.suurkeuruu@almamedia.fi

Mänttä-Vilppulan Autere-opiston avoin orkesteri aloitti tunteikkaalla teemalla elokuvasta *Schindlerin lista*. Tavallisesti viululla esitetyn soolon soitti tällä kertaa sellisti **Martta Valo**. Tunnelma muuttui klezmer-musiikin myötä reippaammaksi. Juutalaisten kansanmusiikki ei ole suomalaisille helppoa, mutta orkesteri teki sen kanssa vahvaa työtä.

Orkesterissa oli neljä viulua, kolme huilua, oboe, kaksi selloa ja piano. Sovitukset olivat tälle koonpanolle sopivat ja soitto hyvin tasapainossa.

Puhallinryhmä kiitosmaininnan arvoinen. Mäntäläisiä johti **Mika Tepponen**.

JARMO TOIVOLA

Keuruun ja Mäntän jousiorkesterien yhteinen konsertti Lehtiniemessä oli hienoa kuultavaa, ja vielä paremmin onnistui sama konsertti Mäntässä sunnuntaina.

Keuruun alueorkesteri aloitti reippaalla ragtimella, joka rentoutti jousikäden seuravaan vaativampaan **Hoffmeisterin Terzetto Scialasticoon**. Teoksen kolme osaa soitettiin hienosti. Yleisölle tutumpia olivat sitten **Mendelssohnin** ja **Wagnerin** hämmästyttävät sovitukset, joita **Aarne Miettisen** johtaessa kuudella viululla, kahdella alttoviululla ja kontrabassolla.

Kun sitten molemmat orkesterit tulivat yhtä aikaa lavalle, muuttui soitto niin vahvaksi, että mielenä syntyi jo kuva Keuruselän filharmoniaista... Yhteiset numerot

olivat **Oskar Merikannon Marssi** ja **Kullammurunen, Edvard Griegin Aasen kuolena** ja **Vuorenkuminkaan** luolassa. Nämä kappaleet sopivat voimavaihteluun johti **Mika Tepponen**.

Voimansa yhdistämällä nämäkin orkesterit saivat aikaan upean orkesterisoinnin, olihan siinä jo koossa kunnan saloonkiorkesteri. Konsertin ilmoittelu oli vähäistä. Paikalla oli enimmäkseen Lehtiniemen asukkaita, jotka tosin osasivat arvostaa heille järjestettyä tapahtumaa. Konsertin suunnitteluun voisi ottaa yhdeksi aiheeksi

tiedottamisen ja puffauksen. Ohjelmalehtisen otsikko *Rento kevät-konsertti* ei ehkä kuvaa sitä kovaa ja vakavaa työtä, mitä talven aikana on tehty.

Lehtiniemestä tuli sitten kiire Kiimaraan, jossa oli alkamassa Keuruun Pelimannien teenakonsertti *Vesistöjen ylistys*. Kimaran katso- mo olikin sitten lähes täynnä. Puolentoista tunnin konserttiin mahtui kaksikymmentä plus ylimääräinen kappaleita.

Tällainen annos vanhoja iskelmiä ja pelimannikappaleita voisi

olla puuduttavaa, mutta tämä konsertti meni varsin mukavassa tunnelmassa **Kari Eskolan** hauskaasti juontaessa ja taustakuvia katsellessa. Tilaisuus oli hyvin suunniteltu.

Pelimannit soittivat kokoonpanolla kuusi harmonikkaa, kaksi viulua, kaksi kitaraa, tenorisaxofoni-klanetti, bassokitara ja Wallun mainio perkussio. Muuten melko tasapaksusta soitannasta jäi erityisesti mieleen huuliharppu kolmirivisen säestyksellä, **Airi Niemelän** laulut ja viiden hanurin yhteissoitto. **Pertti Wallenius** teki aika urakan useimpien kappaleitten laulamiseksi.

Pelimannimusiikin ainainen vaiva on sovitusten puute. Tässäkään ryhmässä ei ollut tilaa viulujen omiin puheenvuoroihin. Minulle jäi myös sellainen tunne, että hanurit soittivat koko konsertin samoilla koppeleilla. Siinä tosin voitiin olla väärässäkin.

Bassokitara on aina sanonut, että se on parhaimmillaan juhanhuksena. Kokossa.

Kaksi hyvin erilaista konserttia peräkkäin oli mukava kokemus. Joku voisi kyllä niitä koordinoita, ettei tarvitsi renkaat soikeana paikasta toiseen kiitä.

Jos vielä saisin antaa vinkin keuruulaisille musiikintäydelle, niin menkää Mäntän kirkkoon aina, kun siellä jotain järjestetään. Lauanlautana meitä yleisöä oli noin kaksi tusinaa kuuntelemassa upeata urkukonserttia.